

RECULL DE POEMES SOBRE LA PAU

Si el món fos...(Joana Raspall)

Si el món fos escrit en llapis,
podria esborrar la lletra
que vol ferir;
podria esborrar mentides
que no cal dir;
n'esborraria l'enveja
que porta mals;
n'esborraria grandeses
de mèrits fals...
Però és escrit en tinta
de mal color:
el color brut de la guerra
i del dolor.
Qui voldria escriure un nou món
més just i net?
Potser que tu i jo ho provéssim,
ben valents, lletra per lletra,
des del nostre raconet...

La roca ens clava avui

Autora: [Maya Angelou](#)

Cadascun de vosaltres és un país fronterer,
delicat i estranyament orgullós,
però empenyent-se perpètuament sota el setge.
Les teves lluites armades per obtenir beneficis
han deixat colls de deixalles a la
meva riba, corrents de deixalles al meu pit.
Tot i així, avui us crido a la meva vora del riu,
si ja no estudiieu la guerra.
Vine, vestit de pau i cantaré les cançons
que em va donar el Creador quan jo
I l'arbre i la pedra eren un.

La pau, el meu cor

Autor: [Rabindrinath Tagore](#)

Pau, cor meu, que el moment de
la separació sigui dolç.
Que no sigui una mort sinó una integritat.
Que l'amor es fongui en la memòria i el dolor
en les cançons.
Deixeu que el vol pel cel s'acabi
en el plegament de les ales sobre el
niu.
Deixeu que l'últim toc de les mans sigui
suau com la flor de la nit.
Quedeu-vos quiets, bellíssim final, per un
moment i digueu les vostres darreres paraules en
silenci.

M'inclino cap a tu i alço el llum
per il·luminar-te en el teu camí.

Tots els nens del meu carrer (Xesco Boix)

Tots els nens del meu carrer
volen jocs, volen somriure.
Tots els nens del meu carrer
volen créixer i viure bé.

Un company per fer tabola,
una casa i una escola.
Tots els nens del meu carrer
volen créixer i viure bé.

Tots els nens de la ciutat
volen pares ben alegres.
Tots els nens de la ciutat
volen pau i germandat.

Si la pau sempre fa falta,
ho direm amb veu ben alta.
Tots els nens de la ciutat
volen pau i germandat.

Cada nen del meu país
obre els ulls amb esperança.
Cada nen del meu país
té el desig de ser feliç.

I que es pugui fer una vida
cadascú a la seva mida.
Cada nen del meu país
té el desig de ser feliç.

Tots els nens cantem cançons
perquè els homes ens escoltin.
Tots els nens cantem cançons
perquè els homes siguin bons.

Si cantant el pit s'eixampla
també el cor es fa més ample..

Tots els nens cantem cançons
perquè els homes siguin bons

LA PAU

És igual que siguis
home o dona,
vell o jove,
obrer o pagès
soldat, estudiant o comerciant,
és igual quina sigui
la teva creença política o religiosa;
si et pregunten quina és la cosa
més important per a la humanitat,
respon
primer,
després,
sempre:
la Pau.

Lu Tien Min

Podries (Joana Raspall)

Si haguessis nascut
en una altra terra,
podries ser blanc,
podries ser negre...
Un altre país
fóra casa teva,
i diries "sí"
en una altra llengua.
T'hauries criat
d'una altra manera.
Més bona, potser.
Potser més dolenta.
Tindries més sort
o potser més pega...
Tindries amics
i jocs d'altra mena;
duries vestits
de sac o de seda,
sabates de pell
o tosca espadenya,
o aniries nu
perdut per la selva.
Podries llegir
contes i poemes,
o no tenir llibres
ni saber de lletra.
Podries menjar
coses llamineres
o només crostons
secs de pa negre.
Podries... podries...

Per tot això pensa
que importa tenir
les mans ben obertes
i ajudar qui ve
fugint de la guerra
fugint del dolor
i de la pobresa.
Si tu fossis nat
a la seva terra
la tristesa d'ell
podria ser teva.

Els canons, de neu (Isabel Barriel)

Els canons, de neu.
Les pistoles, d'aigua.
Els soldadets, de plom.
Que totes les batalles,
que les guerres i les pors,
siguin a partir d'ara
caducats malsons.
Els canons, de neu.
Les pistoles, d'aigua.
Els soldadets, de plom.

Pau (Isabel Barriel)

És fràgil el mot,
dúctil el concepte.
Ha de dominar el món:
és el gran repte.
S'enfila pels núvols
i dibuixa coloms
amb branques d'oliveres
entre plomes al vol.
Equilibri de forces,
balanceig i raons.
Raons solemnes
o raonables qüestions?
Pau a la Terra
sota la llum del Sol.
I dia a dia gaudir de l'estrena
del més fràgil mot.

Assaig de càntic en el temple (Salvador Espriu)

Oh, que cansat estic de la meva
covarda, vella, tan salvatge terra,
i com m'agradaria d'allunyar-me'n,
nord enllà,
on diuen que la gent és neta
i noble, culta, rica, lliure,
desvetllada i feliç!
Aleshores, a la congregació, els germans dirien
desaprovant: "Com l'ocell que deixa el niu,
així l'home que se'n va del seu indret",
mentre jo, ja ben lluny, em riuria
de la llei i de l'antiga saviesa
d'aquest meu àrid poble.
Però no he de seguir mai el meu somni
i em quedaré aquí fins a la mort.
Car sóc també molt covard i salvatge
i estimo a més amb un
desesperat dolor
aquesta meva pobra,
bruta, trista, dissortada pàtria.

A vegades és necessari i forçós
que un home mori per un poble,
però mai no ha de morir tot un poble
per un home sol:
recorda sempre això, Sepharad.
Fes que siguin segurs els ponts del diàleg
i mira de comprendre i estimar
les raons i les parles diverses dels teus fills.
Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats
i l'aire passi com una estesa mà
suau i molt benigna damunt els amples camps.
Que Sepharad visqui eternament
en l'ordre i en la pau, en el treball,
en la difícil i merescuda
llibertat.

(Salvador Espriu)

Torna Nadal (Miquel Martí i Pol)

L'arbre desvella sons i el vent escriu
ratlles de llum damunt la pell de l'aigua.
Tot és misteri i claredat extrema.
Torna Nadal i torna la pregunta.

¿Proclamarem la pau amb les paraules
mentre amb el gest afavorim la guerra?

Si todos los políticos
se hicieran pacifistas
vendría la paz.
Que no vuelva a haber otra guerra,
pero si la hubiera,
¡Que todos los soldados
se declaren en huelga.
La libertad no es tener un buen amo,
sino no tener ninguno.
Mi partido es la Paz.
Yo soy su líder.
No pido votos,
pido botas para los descalzos
-que todavía hay muchos.

Gloria Fuertes

Tristes guerras
si no es amor la empresa.
Tristes, tristes.
Tristes armas
si no son las palabras.
Tristes, tristes.
Tristes hombres
si no mueren de amores.
Tristes, tristes.

Miguel Hernández

"¡Paz, paz, paz!

Paz luminosa.

Una vida de armonía sobre una tierra dichosa."

"Paz sin fin, paz verdadera.

Paz que al alba se levante
y a la noche no se muera."

(Rafael Alberti)

"La guerra es el crimen estúpido por excelencia,
el único que no puede alcanzar el perdón de Dios ni de los hombres".
"La guerra está contra la cultura, pues destruye todos los valores espirituales."
"¡Señor! La guerra es mala y bárbara; la guerra odiada por las madres,
las almas entigrece; mientras la guerra pasa,
¿quién sembrará la tierra?
¿Quién sembrará la espiga que junto amarillece?"

(Antonio Machado)